George MINNE (1866-1941)

Mannenhoofd (buste), circa 1910. (hoogte: 65 cm)

Deze monumentale gipsen buste kan worden gesitueerd in Minnes symbolistische periode (rond 1910). In deze fase herleidt hij de menselijke figuur vaak tot koppen en bustes waarin innerlijke spanning, introspectie en verstilling centraal staan. Het gelaat, met ingevallen wangen, gesloten mond en een afgewende blik, belichaamt de morele ernst en ascetische concentratie die ook zijn beroemde knielende jongelingen kenmerken.
Tegelijk roept het werk vragen op. In vergelijking met Minnes meer gestileerde jongelingen heeft deze buste een opvallend realistische, verouderde fysionomie. Het hoofd en de hals domineren de schouders en rompaanzet, waardoor een zekere disproportie ontstaat. Dit suggereert dat het werk niet bedoeld was als anatomisch coherente figuur, maar als autonoom fragment of atelierstudie waarin de expressieve kracht van het gelaat primeert.

De buste vertoont duidelijke verwantschap met andere door Minne herhaalde hoofdtypes en lijkt een variatie op een bestaand model. Daardoor blijft de precieze status van het object open: autonoom kunstwerk, studie of latere afgietsel naar een origineel type?

Als schenking aan de gemeente Sint-Martens-Latem onderstreept het werk de blijvende band tussen Minne en de Latemse kunstenaarsgemeenschap. (*RVL*)

